

gode teknologiske fremskridt, vi bl.a. har været med til at fremskaffe.

Så er der hele diskussionen om de grønne afgifter:

Det bekymrede mig, da fru Dorit Myltoft fra Det Radikale Venstre sprang op og ville have fat i den konservative ordfører, for hvis nu disse grønne afgifter ikke var der, hvor skulle pengene så komme fra?

Jeg er nødt til at minde om, at formålet med de grønne afgifter jo aldrig har været at skaffe penge i statskassen. Formålet har været, at de skulle være adfældsregulerende, og medmindre Det Radikale Venstre har ændret synspunkt, så må det stadig væk være sådan, at det i virkeligheden er et mål i sig selv at få et så lille provenu ind som muligt, for jo mindre provenuet er, jo mere miljøvenligt og miljørigtigt opfører befolkningen sig.

Vi må aldrig glemme, at det er det, der er formålet. Hvis først de grønne afgifter bliver et mål i sig selv og en del af en finanslov, der skal hænge sammen, så glemmer man miljøsigtet, og så kommer det til at være en særlig skat, der kommer til at belaste vores erhvervsliv.

Derfor støttede vi også, at man tog en del af tingene ud af finansloven og flyttede dem over i den markedsfinansierede del. Frem for at det er finansministeren, der skal bestemme det, så bliver det markedet, der afgør, hvilket provenu der er til rådighed. Og det betyder altså også, at i det omfang folk reducerer energiforbruget, så falder provenuet; sådan må det være.

Vi skal huske på, at der foran os vil komme en lang række nye teknologier, ikke mindst går forskningen inden for brændselsceller meget hurtigt i øjeblikket. Det glæder vi os over, og vi håber også på, at vi kan opleve ketchupeffekten på solceller, sådan at der kan komme forskningsresultater, der betyder, at solceller kan få en langt større udbredelse, end vi kender til i dag. Vi ved godt, at den geografiske placering, Danmark har, gør, at vi aldrig bliver storleverandør af strøm fra solceller, men lidt har jo også ret.

Så er der spørgsmålet om den vedvarende energi:

Vores opfattelse er, at vi med CO₂-fortrængningen, som den lineal, vi måler med, faktisk har fået et nyttigt redskab. For i stedet for at udviklingen, forskningen, støtten til vedvarende energi går ud fra, hvad der er moderne, og hvad der er oppe i tiden, så har vi altså en mulighed for at støtte dér, hvor man fortrænger

mest CO₂, og det synes vi er en god måde at måle den på.

Regeringen er så tilbøjelig til ikke længere at tro på, at man kan opnå CO₂-fortrængning fra transportsektoren. Vores ønske i dag skal være, at de teknologiske fremskridt, der ligger umiddelbart foran os – hybridbiler, der kan køre op til 70 km på en liter brændstof, og som markedsføres så småt allerede i år 2003 – er teknologiske fremskridt, som løser i hvert fald forureningsdelen.

Men der er andre problemer, som skal løses for vores transportsektor, og lige så vel som man på et tidspunkt for 100 år siden i Danmark nedsatte en kommission, der skulle finde ud af, hvor man skulle gøre af alle de hestepærer, der ville komme, hvis antallet af hestevogne ville blive ved med at stige i København, så viste det sig jo også, at det problem løste sig selv. Og på tilsvarende vis vil hybridbiler, nye automatiske parkeringsanlæg osv. løse nogle af de problemer, vi kender i dag.

Derfor vil vi ikke være med til, at elprisen hele tiden bliver brugt som stedet, hvor alle problemer bliver parkeret. I dag er det sådan, at ser jeg på den elpris, jeg netop har fået på et prisblad fra mit forsyningselskab, så købes der altså et til 9,63 øre, men jeg betaler 1,28 kr. for den samme kilowatt. Så kan man sige: Nå, men en kvart øre her og en kvart øre dér betyder vel ikke så meget. Jo, det gør, for i den sidste ende er det med til at ødelægge muligheden for, at folk tror på, at et reduceret elforbrug også giver reducerede elregninger.

Vi synes, at markedet skal åbnes i endnu højere grad, end vi kender til i dag, vi synes, at de forskellige brancher skal have mulighed for at konkurrere i endnu højere grad, end vi kender til i dag, fordi den proces, der bliver sat i gang, er til fordel for den samlede samfundsøkonomi. Vi er ikke bange for at forvente, at vi ser energisupermarkeder i løbet af få år.

Vi har i dag besluttet os for at være medforslagsstillere på det forslag til vedtagelse, der er fremsat af flertallet af partier, og det gør vi for at markere, at også Frihed 2000 ønsker at fremme den teknologisk spændende markedsåbning, der sker i dansk energipolitik.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal sige tak til ordførerne for de mange gode indlæg, vi har hørt i dag, og også de mange, jeg havde nær sagt lidt uforudsete og i hvert